

Albert Mestres

ELEGIES
DE CALDES

ALBERT MESTRES

ELEGIES DE CALDES

Edicions 62

© Albert Mestres, 2023

*La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.
La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals
perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.
En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.
A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores
i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.
Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar
o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través
del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.*

Primera edició: març del 2023

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Diagonal, 662-664 – 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Moelmo

ISBN: 978-84-297-8098-7
Dipòsit legal: B. 2.060-2023

TAULA

I	9
II	17
III	29
IV	93
Colofó	149

dos mil vint: primera meitat — sense cap malaltia greu
sense cap enemistat greu — de feina tanta com en vulguis
he tingut carxofes patates — porros espàrrecs maduixots
taronges nespres i cireres — he vist les alzines de Caldes
el llarg carrer de Bucarest — i la placeta de Ceret
he tingut l'amor d'elles dues — el frec a frec del dia a dia
he llegit Pijuan i Jünger — i les poesies de Brecht
he fet *Amor pur* a La Seca — he enllestit una altra novel·la
tot això i de cop la pandèmia — i el món trastocat i girat
com un mitjó

dos mil dinou ens deixava — agror de dol mal paït
el cel és blau blau blau blau — totes les branques pelades
cremaven contenidors — aquella nit sense treva
joves aïrats tapats — amb caputxes negres fosques
olor de quitrà cremat — agror d'injustícia i ira
aquella nit

lluna plena a l'esplanada — sobre el cel negre es retallen
els arbres pelats més negres — es veuen corrent al fons
taques blanques de la gossa — ara som tres i la lluna
avui són reminiscències — llums del passat primigènies
tot és del primer moment — el primer impacte als sentits
el primer plor

era la riera Benaula — seguíem el seu riure d'humus
l'invisible color de joia — era l'última caminada
aquest hivern

la ciutat tota deserta — en un silenci espectral
benvinguda primavera — allà a fora al finestral
tot dorm a dins